

Koszua (EE 8)

Cauchois, Cauchois, Cauchois

Pochodzenie

Jest to francuska rasa, wyhodowana w XVII wieku w okolicach Caux w Normandii. Tamtejsi hodowcy skrzyżowali francuskiego garłacza, po którym koszua odziedziczył na piersi biały półksiężyc, z mondenem, karno i kolorowymi gołębiami polnymi. Dzisiejszą budowę zawdzięcza jednak czasom wojny niemiecko-francuskiej (1870/1871). Początkowo gołąb znany był pod nazwą „grochowy z Caux” i dopiero w 1905 roku francuski związek hodowców nadał mu nazwę Cauchois. Chociaż wyhodowano go dla celów kulinarnych, stał się też gołębciem ozdobnym dzięki wyjątkowej pracy hodowców francuskich, szczególnie R. Fontanie i P. Vilaine oraz E. Schachtzabela i dra Zielke z Niemiec. Chociaż najbardziej popularny jest we Francji, grono oddanych wielbicieli posiada także wśród hodowców polskich.

Opis budowy

Dorośle koszua powinny stać po kątem 45° i mieć długość 42 – 48 cm. Przy rozpiętości skrzydeł od 80 do 90 cm i wadze samców około 700 do 800 gramów (samice są lżejsze i ważą 600 – 700 gramów), wydają się być silniejsze, aniżeli są w rzeczywistości, ponieważ posiadają miękkie i długie pióra. Dużą wadą jest za mocno uniesiona postawa, niewielkie rozmiary, a zwłaszcza niedostateczna długość oraz delikatna budowa. **Głowa** koszua z profilu jest raczej okrągła, chociaż czoło powinno być lekko łukowate. W stosunku do reszty ciała sprawia wrażenie małej. **Dziób** średniej długości, czarny i ciemny w odmianach z niebieskim i czarnym kolorem podstawowym, u pozostałych, w tym jasnoniebieskich, w kolorze rogowym. Wydłużona **woskówka** jest biała i gładka. Pomarańczowo-czerwone **oczy** mogą być nieco jaśniejsze u odmian jasnych. Otoczone są wąskimi brwiami w różnych odcieniach fioletu i różu.

Fot. Zdzisław Jakubanis

Szyja powinna być krótka i mocna, u podstawy szeroka, przy głowie zdecydowanie węższa. **Piers** okrągła, szeroka i wystająca. Możliwie długie **skrzydła** powinny dobrze przylegać do tułowia, a spoczywając na **ogonie**, nie mogą się krzyżować. Grzbiet szeroki między skrzydłami, płaski, lekko opadający. **Ogon** szeroki, długi około 15 cm, zwarty. **Nogi** są mocne, średniej długości, z pazurkami w kolorze odpowiednim dla koloru dzioba. Skoki nieupierzone.

Fot. Zdzisław Jakubanis

Do dużych wad w budowie zaliczamy zbyt wysoką postawę, słaby i długi tułów, obwisłe skrzydła, płaską głowę.

Kolory i rysunek

Co prawda kuszka należy do grupy gołębi uformowanych, jednak ze względu na piękne odmiany barwne i różnorodność wzorów rysunku, które można podzielić na trzy grupy: łuskowate, pasiaste i jednobarwne, co daje wiele wariantów kolorystycznych – można więc powiedzieć, że pomiędzy gołębiami uformowanymi jest rasą barwną.

Charakterystyczną cechą rasy jest czysta biel dolnej części pleców oraz biały półksiężyc na kolorowej piersi, który powinien mieć szerokość około 4 cm i znajdować się najwyżej 4 cm poniżej dzioba. Końce półksiężycy nie mogą sięgać karku. U gołębi łuskowatych i z pasami, biały półksiężyc bywa słabo widoczny.

Znane są następujące odmiany łuskowate: niebieska brązowołuskowata, niebieska różowołuskowata, niebieska białołuskowata oraz niebieskoptłowa rdzawołuskowata. Rysunek łuski musi być ostro zakończony i obramowany wąską, ale wyraźnie widoczną, ciemną obwódką. Ptaki łuskowate mają pasy tego samego ko-

loru, co łuski.

Z kolei z samymi pasami są w kolorze brązowym, różowym i rdzawym. Od dawna hodowane są także gołębie niebieskie i niebieskoptłowe, zarówno łuskowate, jak i z tarczami bez rysunku. Znane są też gołębie czerwonołuski i żółtołuski z białymi pasami, ponadto coraz powszechniejsze stają się odmiany: niebieska z białymi pasami i niebieskoptłowa z białymi pasami. Pasy muszą być od strony ogona wyraźnie oddzielone od kolorowego upierzenia czarną linią. Znane są wreszcie trzy odmiany jednobarwne, a mianowicie: czarna, czerwona i biała.

Warto zwrócić uwagę, że począwszy od jasnych po pastelowe odmiany barwne, a także od lekko po mocno kontrastowe wzory rysunku, niektóre koszuca cechują się wyjątkowymi barwami. Dostarczają one hodowcy wiele estetycznych wrażeń.

Do wad w kolorze zalicza się: nieczystą barwę podstawową, rozmyty rysunek, u czerwonoopłowych nieczystą barwę ogona i skrzydeł, brak księżycy u jednobarwnych.

Uwagi dotyczące hodowli

Chociaż koszuca jest gołębkiem pełnym wigoru, nieustannie aktywnym, to jednak słabo lata. Ponadto cechuje go spokojny charakter. Będąc przyjaznym i ufnym, na podwórzu pozostaje w bliskim kontakcie z ludźmi i pozostałymi zwierzętami. W sprzyjających warunkach wyprowadza potomstwo 5 do 6 razy w roku. Do gniazdowania potrzebuje dość dużych boksów.

Obrączka numer 10.

Manfred Uglorz